

Ето то е обкрито съезъ злато и сребро,
И чѣмъ никакво дыханіе въ него.
20 Но *Господь е въ святой-тъ си храмъ:
и да мълчишь прѣдъ него, всичка земле.

ГЛАВА 3.

- 1 Молитва на пророкъ Аввакума «върху Сигіоноеъ.
- 2 Господи, чухъ слухъ-тъ ти, и ся убояхъ:
Господи, оживявай дѣло-то си въ срѣдъ години-тъ:
Въ срѣдъ години-тъ го явявай;
Въ гнѣвъ-тъ си помени милость,
- 3 Богъ дойде отъ Оеманъ,
И «Святой отъ горъ-тъ Фаранъ. (Села)
Слава-та му покры небеса-та,
И зема-та бѣ пѣна съ хвалъ-тъ му.
- 4 Сіаніе-то му бѣ като видѣлихъ-тъ:
Лучи излизахъ изъ рѣкъ-тъ му,
И тамъ бѣ скрѣпица-та на крѣпость-тъ му.
- 5 «Прѣдъ него прѣдшествоваше моръ-тъ,
И «огневицы излизахъ подъ нозѣ-тъ му.
- 6 Застахъ, и измѣри земѣхъ-тъ;
Погледѣхъ, и направи да треперятъ народы-тъ;
И «древни-тъ горы ся «сѣкрушихъ,
Вѣчни-тъ хълми ся смирихъ:
Птица-та му сѣ вѣчны.
- 7 Видѣхъ шатры-тъ на Есіоніахъ въ скърбъ:
Поклатихъ ся опоны-тъ на Мадіамскъ-тъ земѣхъ.
- 8 Разгнѣва ли ся Господь противъ рѣкъ-тъ?
Да ли бѣ ярость-та ти противъ рѣкъ-тъ?
Или гнѣвъ-тъ ти противъ море-то,
и та си възвѣзълъ на конѣ-тъ си,
и на колесницы-тъ си за избавленіе?
- 9 Извѣлчелъ бы вѣтъ лже-тъ ти,
Както възвѣсти ты на племена-та съ кльтвахъ. (Села.)
и ты раздра земѣхъ-тъ съ рѣкъ.
- 10 Видѣхъ ты горы-тъ, и ся поклатихъ:
Потоць водный нападнахъ:

- Бездна-та проводи гласъ-тъ си,
и Повдигнѣхъ рѣдъ-тъ си на високо.
- 11 «Сълице-то и луна-та застахъхъ въ жилище-то си:
и Въ видѣлихъ-тъ настрѣлы-тъ ти ходяхъ,
Въ сіаніе-то отъ свѣтканіе-то на твое-то копѣ.
- 12 Сънегоданіе си прошелъ прѣзъ земѣхъ-тъ,
и Съ ярость си стѣпикалъ народы-тъ.
- 13 Излѣзълъ си за избавленіе на людіе-тъ си;
За избавленіе на помазанникъ-тъ си;
и Поразилъ си начальникъ-тъ изъ домъ-тъ на нечестивы-тъ,
Открылъ си основанія-та до вратъ-тъ. (Села.)
- 14 Пронизалъ си съ копия-та му главъ-тъ на военачальницы-тъ му:
и Устремилъ ся като вихрушкѣ за да мя распернатъ:
и Радость-та имъ бѣ като да изѣждѣ скрѣшно сиромашъ-тъ.
- 15 «Прошелъ си прѣзъ море-то съ конѣ-тъ си,
и Прѣзъ купове на много воды.
- 16 Чухъ, и «чрѣва-та ми ся смутихъ:
и Устны-тъ ми треперяхъ отъ гласъ-тъ:
и Гнилога влѣзе въ кости-тъ ми,
и на мѣсто-то си ся растреперяхъ,
и Та да си починѣхъ въ день-тъ на скърбъ-тъ,
и Когато възлѣзе противъ людіе-тъ
и Онзи който ще ся опълчи противъ тѣхъ,
- 17 Ако и да не прозябне смоковница-та,
и Нито да има плодъ по лозы-тъ.
и Трудъ-тъ на маслинъ-тъ да ся осуети,
и И нивы-тъ да не даждѣ хранихъ:
и Паства-та да ся истрѣби изъ оградъ-тъ,
и И да нѣма говеда въ кошары-тъ;
- 18 «Азъ обаче ще ся веселѣхъ въ Господа,
и Ще ся радувамъ въ Бога на спасеніе-то си.
- 19 Іеова Господь е «сила-та ми,
и И ще направи нозѣ-тъ ми като на «елени-тъ,
и И ще мя направи «да ходѣхъ по високи-тъ си мѣста.
и Първому пѣвцу върху струны-тъ ми о-рѣдія.

и Псал. 135; 17.
и Псал. 11; 4.
и Сос. 1; 7. Зах. 2; 13.

и Псал. 7; надписъ-тъ.
и Псал. 85; 6.
и Втор. 33; 2. Слѣд. 5; 4. Псал. 68; 7.

и Наум. 1; 3.
и Псал. 18; 8.
и Быт. 49; 26.
и Наум. 1; 5.
и Ст. 15. Втор. 33; 26, 27.
и Псал. 68; 4, 104; 3.
и Псал. 78; 15, 16, 105; 41.
и Исх. 19; 16, 18. Слѣд. 5; 4, 5. Псал. 68; 8, 77; 13.

114; 4.
и Исх. 14; 22. Исх. Пав. 3; 16.
и Исх. Пав. 10; 12, 13.
и Исх. Пав. 10; 11. Псал. 18; 14.
77; 17, 18.
и Іер. 51; 33. Амос. 1; 3. Мих. 4; 13.
и Исх. Пав. 10; 24, 11; 8, 12.
Псал. 68; 21.

и Ст. 8. Псал. 77; 19.
и Псал. 119; 130. Іер. 23; 9.
и Іов. 13; 15. Иса. 41; 16.
61; 10.
и Псал. 27; 1.
и 2 Пар. 22; 34. Псал. 18; 33.
и Втор. 32; 13. 83; 29.